

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-19, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

като разгледа докладваното от Райна Стефанова Търговско дело № 20221100902105 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, във вр. с Глава XXI „Обжалване на определенията“ от ГПК.

Образувано е по жалба на Л. Л. З., ЕГН ***** срещу Отказ № 20221107130359/08.11.2022 г. на Агенцията по вписванията, постановен по Заявление с вх. № 20221107130359 за първоначална регистрация на „С.“ ООД.

В депозираната жалба се твърди, че отказът е незаконосъобразен. Жалбоподателят поддържа, че неправилно длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ е отказало да впише „С.“ ООД в търговския регистър поради обстоятелството, че съществува вписано дружество с фирмено наименование „С.“ ЕООД. Счита, че неоснователно ДЛР е приело, че между наименованията има сходство, при което същите звучат напълно еднакво в устната реч и е невъзможно между тях да се направи разграничение.

Жалбоподателят намира, че фирмата отговаря на истината, не въвежда в заблуждение и не накърнява обществения ред и морала, тъй като „С.“ е име, свързвано с целената за извършване дейност, а и е налице съществена разлика в наименованията. Сочи, че длъжностното лице изобщо не е съобщило, че завършващата буква на заявеното за регистрация дружество е звучната съгласна „Д“, която внася съществена промяна в графичното обозначение, в

звукa при произнасянето, в съдържанието и в лексикалното значение на думата и не води до въвеждане в заблуждение. Излага твърдения, че поради различния предмет на дейност на „С.“ ООД и „С.“ ЕООД трети лица не биха объркали дружествата.

Моли отказът да бъде отменен и да бъдат дадени указания на Агенцията по вписванията да извърши исканото вписване.

По делото е постъпил отговор от Агенцията по вписванията, съгласно който жалбата е неоснователна.

Съдът, като разгледа събраните доказателства, намира следното:

Със Заявление А4 с вх. № 20221107130359 от 29.09.2022 г., подадено по електронен път от адвокат с изрично пълномощно, е поискано вписване на първоначална регистрация на дружество с ограничена отговорност с наименование „С.“.

Към заявлението са приложени: протокол от учредително събрание на „С.“ ООД, дружествен договор, договори за управление, доказателства за внесен капитал, декларации-съгласие по чл. 141, ал. 3 от ТЗ, декларации по чл. 141, ал. 8 от ТЗ, декларации по чл. 142 от ТЗ, декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ и документ за внесена държавна такса.

При проверката по чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице при Агенция по вписванията е установило, че в търговския регистър е вписано дружество „С.“ ЕООД. За да постанови отказа си, е приело е, че търговското наименование въвежда в заблуждение не само когато е напълно идентично с името на друг вече вписан търговец, но и когато между имената им е налице такова сходство, при което същите звучат напълно еднакво в устната реч и е невъзможно между тях да се направи разграничение, какъвто е случаят, тъй като двете наименование „С.“ и „С.“ звучат идентично.

Съдът констатира, че жалбата е подадена в срока по чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, от оправомощено лице, срещу подлежащ на обжалване акт, внесена е дължимата държавна такса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 21, т. 7 от ЗТРРЮЛНЦ обхватът на проверката, която ДЛР извършва по подадено заявление за първоначално вписване или промяна

на фирмата на търговец, включва обстоятелството дали друго лице няма права върху фирмата или наименованието и дали те отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Търговския закон.

На основание чл. 7, ал. 1 ТЗ фирма е наименованието, под което търговецът упражнява занятието си и се подписва. Тя е сред индивидуализиращите белези на търговеца, поради което следва да е в съответствие с принципа на национална уникалност (арг. от чл. 7, ал. 4 ТЗ и чл. 11 ТЗ) и да отговаря на определени изисквания.

С чл. 7, ал. 2, изр. второ от ТЗ е предвидено, че фирмата следва да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не накърнява обществения ред и морала. В случая съдът намира за правилен извода на ДЛР, тъй като не са налице достатъчно белези, индивидуализиращи наименованието на новоучреденото дружество. Налице е сходство между фирмата на вписаното дружество „С.“ ЕООД и дружеството в процес на учредяване - „С.“ ООД, което в устната реч не може да се разграничи, тъй като буквата „Д“ в края на наименованието се обеззвучава при изговор и се чува като буквата „Т“. Поради това обстоятелство, имената на двете дружества имат идентично произношение и не е възможно да се отчете никакво различие между тях, което обстоятелство би могло да въведе в заблуждение при идентификацията на търговеца, ако се допусне исканото вписване. Изискването фирмата да не въвежда в заблуждение следва да се разбира не само при пълна идентичност с наименованието на вече вписан търговец, а и в случаите, при които е налице сходство, при което фирмите се произнасят идентично, поради което не могат са се разграничат една от друга, както е в настоящата хипотеза. Това следва и от текста на разпоредбата на чл. 7, ал.4 от ТЗ, предвиждаща, че всеки търговец има право да предяви иск за установяване на недобросъвестно заявяване или използване на фирма, за преустановяване на недобросъвестното използване на фирма и за обезщетение за вреди, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че възможността за въвеждане в заблуждение се изключва поради различния предмет на дейност на дружествата, тъй като преценката, която се прави по чл. 7, ал. 2 ТЗ, се отнася единствено до фирмата, а не включва съвкупността от допълнителни

индивидуализиращи търговеца белези. В този смисъл е Решение № 855/27.04.2015 г. по ф. д. № 1329/2015 г. на САС.

По изложените съображения съдът намира, че в случая не е спазено предвиденото от закона формално изискване за уникалност на наименованието на новоучреденото търговско дружество. Налице са пречки по чл. 7, ал. 2 от ТЗ за вписване на новоучреденото дружество. Следователно, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а постановеният отказ следва да бъде потвърден като правилен.

Водим от гореизложеното съдът,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Л. Л. З., ЕГН *****, в качеството му на управител на "С." ООД- в процес на регистрация, чрез пълномощника адв.М. З. срещу Отказ № 20221107130359/08.11.2022 г. на Агенцията по вписванията, постановен по Заявление с вх. № 20221107130359 за първоначална регистрация на „С.“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в 7-дневен срок от връчването му.

Препис да се връчи на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____